

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Bf.II.76/2024. számú ügyben Szegeden, 2024. május 30. napján tartott tanácsülésen meghozta a 7. sorszámú

v é g z é s t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt vádlott1 ellen indított büntetőügyben a *Kecskeméti Törvényszék* 2023. szeptember 28. napján kihirdetett 2.B.498/2023/2. számú ítéletét *helybenhagyja* azzal, hogy a vádlott1 III. rendű vádlottat terhelő bűnügyi költség biztosítására visszatartott bűnjeleket, azok visszatartása mellett *kiadni rendeli* a III. rendű vádlott részére.

Megállapítja, hogy a másodfokú eljárás során felmerült 3.000.- (háromezer) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Kecskeméti Törvényszék vádlott1 III. r. vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer birtoklásának büntetében [Btk. 178. § (1) bekezdés 3. fordulat, (2) bekezdés b) pontja]. Ezért vádlott1 III. r. vádlottat 2 év szabadságvesztés büntetésre ítélte azzal, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön. A kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtását 5 év próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a III. r. vádlott a kiszabott szabadságvesztésből – végrehajtásának elrendelése esetén – legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[2] Az eljárás során lefoglalt 1 db műanyag szipka és fehér színű por bűnjeleket elkobozta, míg a letéti számlán kezelt 30.000.-Ft készpénz, 1 db piros köves gyűrű és 1 db telefon típusa mobiltelefon bűnjelek lefoglalását megszüntette és azokat a vádlott1 III. r. vádlottat terhelő bűnügyi költség biztosítására visszatartotta. Az eljárás során felmerült bűnügyi költségből 229.729.-Ft bűnügyi költség megfizetésére kötelezte a III. r. vádlottat.

[3] Az elsőfokú ítélet ellen fellebbezést jelentett be az ügyészség a III. r. vádlott terhére súlyosításért, hosszabb tartamú fegyház fokozatú végrehajtandó szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás kiszabása végett. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság túlzott jelentőséget tulajdonított az enyhítő körülményeknek és a vádlott személyi körülményeinek. Ezért az enyhítő szakasz alkalmazásával a törvényi minimumban

meghatározott, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett börtön fokozatú szabadságvesztés büntetés nem alkalmas a büntetési célok eléréséhez.

[4] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.299/2023/11. számú indítványában az ügyészség által a III. r. vádlott terhére bejelentett fellebbezést annak indokolásával egyezően fenntartotta.

[5] Az elsőfokú ítélet tényállásában szereplő egyes megállapítások jogi indokolásba utalását indítványozta. Hangsúlyozta, hogy a III. r. vádlott bűnössége beismerésére is kiterjedő vallomása ugyan nyomatékos enyhítő körülmény és az enyhítő körülmények egyébként is túlsúlyban vannak, ugyanakkor ezen körülményeket az ügyészség mértékes indítványa kellően figyelembe vette és a 3 év 6 hónap szabadságvesztés enyhítő szakasz alkalmazásával, a büntetési tétel 5 éves alsó határa helyett került meghatározásra. A generális és speciális prevenció eléréséhez az elsőfokú ítéletben kiszabott, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés nem elegendő, ezért lényegesen súlyosabb, az ügyészség mértékes indítványával megegyező végrehajtandó fegyház fokozatú szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás kiszabása indokolt a III. r. vádlottal szemben.

[6] Észrevételezte, hogy a törvényszék az előzetes bírósági mentesítés lehetőségével nem foglalkozott, illetve, hogy az eljárás során lefoglalt bűnjelek közül a 30.000.-Ft készpénz, az 1 db piros köves gyűrű és az 1 db telefon típusa mobiltelefon bűnjelek lefoglalásának a megszüntetése és a lefoglalt dolgok visszatartása mellett elmulasztott rendelkezni a lefoglalt dolgok kiadásáról. Mindezekre figyelemmel indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletnek a fellebbezés folytán felülbírált részét változtassa meg, a III. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát súlyosítsa, a végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést mellőzze, a III. r. vádlottat tiltsa el a közügyektől, az eljárás során lefoglalt 30.000.-Ft készpénz, 1 db piros köves gyűrű, valamint 1 db telefon típusa mobiltelefont vádlottl III. r. vádlottnak rendelje kiadni, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben az ítéltábla.

[7] vádlottl III. r. vádlott védője a másodfokú eljárásban a fellebbviteli főügyészség indítványára észrevételt tett. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által alkalmazott joghátrány, így a szabadságvesztés és a próbaidő mértéke is biztosítják, hogy a III. r. vádlott az újabb bűnelkövetéstől tartózkodjon. Az elsőfokú bíróság által figyelembe vett enyhítő körülmények mellett az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta, amely álláspontja szerint a generális és speciális prevenció céljának egyidejű érvényesülését biztosítja.

[8] Az ügyészség fellebbezése alaptalan, az ítéltábla a fellebbviteli főügyészségnek a lefoglalt dolgok kiadásával összefüggő álláspontját osztotta.

[9] Az ítéltábla a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (Be.) 598. § (2) bekezdés 2. fordulata alapján a fellebbviteli főügyészség indítványának megfelelően tanácsulésen határozott, a nyilvános ülés kitűzését az arra jogosultak nem kérték.

[10] A bejelentett fellebbezés kizárólag a kiszabott büntetést támadta, ezért az ítéltábla a Be. 590. § (3) bekezdésében írt korlátozott módon, az elsőfokú ítéletnek csak a fellebbezésekkel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálta felül. A korlátozott felülbírálat azonban a Be. 590. § (5) bekezdésének a) pont aa) és ab) alpontja, bc) és d) pontjai, valamint (5a) bekezdése és ugyanezen szakasz (7) bekezdése alapján kiterjedt az elsőfokú bírósági eljárásra abban a körben, hogy történt-e olyan eljárási szabálysértés, amelyre figyelemmel a Be. 607. § (1) bekezdése, valamint a Be. 608. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni. Vizsgálta továbbá az ítéltábla a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést, a bűncselekmény minősítését és a büntetés

kiszabására vonatkozó rendelkezés mellett hivatalból az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdéseket is.

[11] Ennek során azt állapította meg az ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság nem vétett olyan eljárási szabálysértést, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezné.

[12] A III. r. vádlottnak az előkészítő ülésen a bűnösség beismerésére vonatkozó és a tárgyalásról lemondó nyilatkozatát a törvénynek megfelelően fogadta el a törvényszék, és a III. r. vádlott beismerő nyilatkozatát az eljárás ügyiratai is alátámasztották.

[13] A Be. 306. § (3) bekezdése alapján, ha az elsőfokú bíróság ítélete a vádlott beismerő nyilatkozatának elfogadásán alapul, a másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletnek a bűnösség megállapítására, valamint a vádirati minősítéssel egyező minősítésre vonatkozó rendelkezéseit akkor változtathatja meg, ha a terhelt felmentésének, az eljárás megszüntetésének vagy a bűncselekmény minősítése megváltoztatásának van helye.

[14] Az ítéltábla a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján az elsőfokú ítélet megalapozottságát nem vizsgálta, így az a másodfokú felülbírálat alapját képezte.

[15] Ugyanakkor osztva a fellebbviteli főügyészség észrevételét, az elsőfokú ítélet tényállásából annak megállapítását, hogy a kábítószer hatóanyag-tartalma a minősítést megalapozó értékhatár hány százaléka volt, a [9] és [14] bekezdéseit, valamint a [18] bekezdést mint a jogszabályi hivatkozásokat a jogi indokolásba utalta, ugyanis a jogi fogalmak formájában megjelenő következtetések a jogi értékelés körébe tartoznak, miután nem ténymegállapítások (BH2005. 167.), így nem a tényállásban, hanem a jogi indokolásban a helyük.

[16] Az elsőfokú bíróság az irányadó és a vádiratban foglaltakkal egyezően megállapított tényállásból helyesen következtetett a III. r. vádlott bűnösségére és az ügyiratokból olyan tény vagy körülmény nem állapítható meg, amelyre tekintettel a III. r. vádlottat fel kellene menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kellene szüntetni.

[17] Az elsőfokú bíróság a III. r. vádlott cselekményét is helyesen minősítette.

[18] Ami a büntetés kiszabását illeti, az ítéltábla mellőzte a súlyosító körülmények közül a kábítószerre elkövetett bűncselekmények elszaporodottságát, mivel annak a jelen ügyben nincs konkrét jelentősége. Ugyanakkor a III. r. vádlott teljes körű beismerő vallomásának nyomatékát erősíti, hogy azt előkészítő ülésen tette, és lemondott a tárgyaláshoz való jogáról. Mellőzte az enyhítő körülmények közül az eljárás elhúzódását, figyelemmel arra, hogy az nem az eljáró hatóságoknak felróható okból merült fel.

[19] Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor úgy találta, hogy a büntetési célok a III. r. vádlott vonatkozásában szabadságvesztés büntetés kiszabásával érhetőek el, illetve, hogy az általános és az egyéni prevenciók célok a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése mellett is biztosíthatóak. A szabadságvesztés tartamát a helyesen alkalmazott és felhívott úgynevezett enyhítő rendelkezés kimerítésével a törvényi minimumban határozta meg.

[20] A szabadságvesztés próbaidejének tartama a törvényi maximumban, 5 évben történt meghatározásakor sem tévedett az elsőfokú bíróság, figyelemmel a bűnösségi körülményekre, amely során értékelésre került a bűncselekmény, illetve ezen kábítószer-mennyiség kiemelkedő társadalomra veszélyessége. Osztotta az ítéltábla a törvényszék azon álláspontját is, hogy külön nyomatékot kap az, hogy a kábítószer megszerzése kizárólag saját célú fogyasztás érdekében történt, vagyis nem merült fel arra adat, hogy a III. r. vádlott más egészségét veszélyeztette volna, illetve, hogy a fogyasztás viszonylag rövidebb ideig, néhány hónapig tartott és relatíve kisebb számú részcselekményre terjedt ki.

[21] A fentiekre figyelemmel a szabadságvesztés tartamának súlyosítására, illetve a végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezés mellőzésére és a III. r. vádlott közügyektől eltiltására irányuló ügyészségi fellebbezés alaptalannak bizonyult.

[22] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatának eggyel enyhébb végrehajtási fokozatban, börtönben történt meghatározására irányuló elsőfokú álláspontot is osztotta a másodfokú bíróság a büntetés kiszabásánál irányadó körülményekre tekintettel.

[23] Osztotta az ítéltábla a fellebbviteli főügyészség álláspontját, hogy az elsőfokú bíróság elmulasztotta az előzetes bírósági mentesítés vizsgálatát, mivel a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén azt a 8/2015. (IV. 17.) AB határozat 1. pontjában foglaltak szerint azt hivatalból kell vizsgálni.

[24] Az ítéltábla ezen vizsgálatot elvégezte és arra a következtetésre jutott, hogy a III. r. vádlott terhére rótt bűncselekmény jelentős tárgyi súlyára, valamint büntetett előéletére figyelemmel az előzetes mentesítésre nem érdemes.

[25] Azt a fellebbviteli főügyészségi álláspontot is osztotta az ítéltábla, hogy a törvényszék a Kalocsai Rendőrkapitányság által lefoglalt és a Bács-Kiskun Vármegyei Rendőr-főkapitányság letéti számláján kezelt 30.000.-Ft készpénz, 1 db piros köves gyűrű, valamint 1 db telefon típusa mobiltelefon bűnjelek lefoglalásának a megszüntetése, továbbá a lefoglalt dolgok visszatartása mellett lemulasztott rendelkezni a lefoglalt dolgok kiadásáról.

[26] A Be. 321. § (1) bekezdése alapján a lefoglalás megszüntetésekor a lefoglalt dolgot annak kell kiadni, aki a büntetőeljárás tárgyát képező cselekmény elkövetésekor annak tulajdonosa volt, és tulajdonjogával kapcsolatban ésszerű kétség nem merül fel. A bíróságnak tehát arról is rendelkeznie kell, hogy a lefoglalt dolog kinek adandó ki, még akkor is, ha a dolog tényleges kiadására a visszatartó rendelkezés miatt – egyelőre – nem kerül sor.

[27] A kifejtettekből következik, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján – mivel az egyéb rendelkezései is törvényesnek bizonyultak – helybenhagyta azzal, hogy a vádlottl III. r. vádlottat terhelő bűnügyi költség biztosítására visszatartott bűnjeleket, azok visszatartása mellett kiadni rendelte a III. r. vádlott részére.

[28] Tekintettel arra, hogy a büntetés súlyosítására irányuló ügyészségi fellebbezés nem vezetett eredményre, az ítéltábla megállapította, hogy a másodfokú eljárás során a kirendelt védő díjával felmerült bűnügyi költséget az állam viseli a Be. 574. § (3) bekezdése, illetve a Be. 613. § (2) bekezdés a) pontja alapján.

[29] Az ítélet elleni fellebbezési jog kizárása a Be. 615. § (1) és (2) bekezdésén alapul.

Szeged, 2024. május 30.

Dr. Mezölaki Erik s.k.
a tanács elnöke

Dr. Halász Edina s.k.
előadó bíró

Dr. Kiss Dániel s.k.
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.76/2024/7. számú végzése és a Kecskeméti Törvényszék 2.B.498/2023/2. számú ítélete a jelen végzés folytán a mai napon *jogerőre emelkedett*.

Szegedi Ítéltábla
2.Bf.76/2024/7/végzés
Szeged, 2024. május 30.

5

Dr. Mezőlaki Erik s.k.
a tanács elnöke